

ความสัมพันธ์กับประชาชน

ในการบริหารราชการนั้น นโยบายสำคัญ คือ การตอบสนองความต้องการของประชาชน (Responsiveness) ประชาชนจำเป็นต้องมี หรือต้องการสิ่งใด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รัฐบาลก็จะพยายามหาทางตอบสนองให้ตรงความต้องการของประชาชน ฉะนั้น นโยบายของทางราชการจะมุ่งถึงสวัสดิภาพของประชาชนเป็นสำคัญ (Social welfare and social order) และการอำนวยความสะดวกทาง ๆ นั้น ทางราชการจะต้องคำนึงถึงผลที่จะมีกระทบกระเทือนต่อสิทธิหน้าที่และเสรีภาพของประชาชน ความระบอบประชาธิปไตยอยู่เสมอ โดยจะต้องใช้อำนาจเพียงธรรมดาเท่านั้น ไม่ถือเช้อชาติ ศาสนา ผีพรต วรรณะ หรือชาติกำเนิดเป็นเรื่องเกี่ยวพัน¹ ความปรีชาทางการบริหารแล้ว ประชาชนเหมือนกับลูกค้า (Clientele) ที่รับบริการหน้าที่ของราชการที่จะต้องให้ความสำคัญและให้บริการประชาชนด้วยความตั้งใจและความประสิทธิภาพ ประชาชนเปรียบประดุจเป็นนายข้าราชการ เช่น ผลตอบแทนที่เป็นเงินเคียนทุกบาทสตางค์มาจากการเสียภาษีอากรของประชาชน แต่การปฏิบัติจริง ๆ แล้ว เป็นไปค้ำประทุษร้ายดังกล่าวเพียงไร ครองขาม เจมส์ โมเชล ได้กล่าวว่า แม้ประเทศไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นระบอบประชาธิปไตยแล้วก็ตาม ข้าราชการส่วนใหญ่ก็ยังวางตัวเป็นผู้มีอำนาจราชศักดิ์ ในระบบเจ้าขุนมูลนายที่เป็นนายของรับผิดชอบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในความปกครองตนเองแต่สมัยนั้น ข้าราชการส่วนใหญ่ก็ทำตัวเป็น "นาย" ของราษฎรอยู่นั่นเอง ซึ่งยังไม่มีความรับผิดชอบดังกล่าวอีกด้วย² นับแต่หลังการเปลี่ยนแปลง 14 ตุลาคม 2516 ข้าราชการได้เห็นความสำคัญที่จะต้องรับผิดชอบต่อประชาชนเพียงไร อันสอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย ก็จะพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

¹ สุชาติ ประชากุล, เรื่อง เกม, หน้า 22 - 31.

² Mosel, op.cit., p. 310.

1. ความสำคัญของประชาชนต่อความสำเร็จของงาน การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน ก่อให้เกิดผลดีแก่ทางราชการในการที่จะได้รับความร่วมมือจากประชาชน และการบริหารราชการนั้นไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมาย ถ้าหากประชาชนไม่ให้ความสนใจ เช่น โครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นมา ถ้าหากประชาชนให้ความสนใจและร่วมมือกับทางราชการแล้ว การพัฒนาและการส่งเสริมในด้านต่าง ๆ ก็เป็นไปด้วยราบรื่น นอกจากนี้ ปัญหาที่ทางราชการประสบอยู่เสมอ คือ การขาดงบประมาณและอุปกรณ์ต่าง ๆ แต่ปัญหาประการหนึ่งที่จะแก้ไข คือ การขอความร่วมมือจากประชาชน และการจะให้ความร่วมมือดังกล่าวมากน้อยเพียงไร ข้าราชการจะต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน เพื่อให้เกิดความไว้วางใจต่อประชาชน ฉะนั้นเพื่อที่จะทราบว่าข้าราชการแต่ละประเภทให้ความสำคัญแก่ประชาชนเพียงไร โดยมีคำถามดังนี้

1. ความร่วมมือของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญแค่ไหน ในการช่วยให้งานของท่านเอง สำเร็จตามเป้าหมายของทางราชการ
2. กรณีที่ประชาชนไม่ชอบท่านเป็นส่วนตัว มีความสำคัญหรือไม่เพียงใด ในการที่ท่านจะได้รับความร่วมมือจากเขาเหล่านั้น

ตารางที่ 41
การให้ความสำคัญแก่ประชาชนต่อความสำเร็จของงาน

	แพทย์	ฝ่าย ปกครอง	ฝ่าย พัฒนา	ฝ่ายอื่น	ผลการทดสอบ
\bar{X}	6.71 *	7.16 *	7.35	6.73	
S.D.	0.98	0.92	0.91	1.09	* t = 2.05 P < .05
แหล่งความแปรปรวน	d.f.	S.S.	M.S.	F	
ระหว่างกลุ่ม	3	9.33	3.11	3.02	* * P < .05
ภายในกลุ่ม	143	144.14	1.01		
รวม	146	153.47			

จากตารางที่ 41 จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างประเภทราชการในการให้ความสำคัญแก่ประชาชนต่อความสำเร็จในงานที่ .05 ข้าราชการฝ่ายปกครอง และพัฒนา มีแนวโน้มในการให้ความสำคัญมากกว่าแพทย์ และฝ่ายอื่น และไม่พบความแตกต่างอย่างชัดเจน ระหว่างทั้งสอง (โดยทดสอบ t - test) สรุปได้ว่า ข้าราชการฝ่ายปกครองและพัฒนา เห็นว่าความร่วมมือของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญ ถ้าหากประชาชนไม่ชอบเป็นส่วนตัวก็มีผลต่อความช่วยเหลือด้วย ส่วนฝ่ายแพทย์และฝ่ายอื่น ให้ความสำคัญน้อยกว่า ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากลักษณะของฝ่ายแพทย์และฝ่ายอื่น มีความสำคัญต่อประชาชนในแง่ที่ว่า ประชาชนไม่สามารถกำหนดความต้องการได้ ราชการส่วนกลางเป็นผู้กำหนดบริการนั้น ๆ

2. การให้บริการแก่ประชาชน การสร้างความสัมพันธ์อันดีแก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจในข้าราชการนั้น วิธีหนึ่งที่ข้าราชการปฏิบัติ คือ การให้ความสะดวกและบริการอย่างมีประสิทธิภาพ และข้าราชการแต่ละฝ่ายได้ปฏิบัติต่อกันอย่างไร

ตารางที่ 42

การสร้างความสัมพันธ์กับประชาชน

ข้าราชการที่ทำงานเกี่ยวกับ ราษฎรอยู่เสมอ ๆ มักจะพยายาม สร้างความสัมพันธ์กับเขา เหล่านั้น โดยอำนวยความสะดวก สะดวกให้มากที่สุดของงาน ท่าน เคยทำอย่างนั้นหรือไม่	แพทย์	ฝ่าย ปกครอง	ฝ่าย พัฒนา	ฝ่ายอื่น	ยอดรวม
ไม่เคย	—	3.2 (1)	4.8 (1)	—	1.3 (2)
เคย	42.9 (24)	9.7 (3)	23.6 (5)	17.1 (7)	26.2 (39)
เคยบ่อย	57.2 (32)	87.1 (27)	71.4 (15)	82.9 (34)	72.5 (108)
ไม่ตอบ	—	—	—	—	—
รวม	100.0 (56)	100.00 (31)	100.0 (21)	100.0 (41)	100.0 (149)

$\chi^2 = 9.79$ มี df = 1 $P < .001$ มีความแตกต่างระหว่าง แพทย์และฝ่ายปกครอง

จากตารางที่ 42 ข้าราชการส่วนใหญ่ทุกประเภท เคยอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มาติดต่องาน เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ถ้าพิจารณาถึงการปฏิบัติบอยจากการทดสอบไคสแควร์ มี d.f. เท่ากับ 1 ระดับความนัย .05 จะพบว่ามี ความแตกต่างกันระหว่าง แพทย์และฝ่ายปกครอง ซึ่งฝ่ายปกครองมีแนวโน้มในการปฏิบัติบอยกว่า แทระหว่าง ข้าราชการอำเภอทุกประเภทไม่พบความแตกต่างอย่างชัดเจน สรุปแล้ว ข้าราชการทุกฝ่ายส่วนใหญ่ได้เคยบริการแก่ประชาชนที่มาติดต่อ ข้าราชการอำเภอมีแนวโน้มในการปฏิบัติงานบอยกว่าแพทย์ โดยเฉพาะฝ่ายปกครองที่แตกต่างอย่างชัดเจน นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

3. ความรับผิดชอบในงาน ปัญหาของหน่วยงานย่อมเกิดขึ้นอยู่เสมอ ๆ เช่น ขาดเจ้าหน้าที่ที่จะให้บริการแก่ประชาชนอย่างพอเพียง หรือการปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นปัญหาอีกประเภทหนึ่ง คือ ไม่มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานแพทย์ที่เจ้าหน้าที่บางคนมีธุระส่วนตัวที่สำคัญ ฉะนั้น ความรับผิดชอบที่ข้าราชการจะต้องมีต่อประชาชน ข้าราชการได้เห็นความสำคัญแค่ไหน ดังตารางที่ 43

ตารางที่ 43
ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

ถ้าหากท่านมีฐานะที่จะออกไป ทำนอกที่ทำงาน โดยใช้เวลา ครึ่งวัน ท่านถือว่าสำคัญแค่ไหน ที่จะให้เจ้าหน้าที่คนอื่นอยู่ก่อน- รับและบริการประชาชนที่มา ติดต่อ	แพทย์	ฝ่าย ปกครอง	ฝ่าย พัฒนา	ฝ่ายอื่น	ยกรวม
ไม่ค่อยสำคัญ	1.8 (1)	-	4.8 (1)	4.9 (2)	2.7 (4)
สำคัญ	33.9 (19)	32.3 (10)	28.6 (6)	12.2 (5)	26.8 (40)
สำคัญมาก	60.2 (34)	67.7 (21)	66.7 (14)	82.9 (34)	69.1 (103)
ไม่ตอบ	3.6 (2)	-	-	-	1.3 (2)
รวม	100.0 (56)	100.0 (31)	100.0 (21)	100.0 (41)	100.0 (149)

จากตารางที่ 43 ความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติกรณีมีฐานะส่วนตัว ปรากฏว่า ข้าราชการส่วนใหญ่ทุกประเภทเห็นว่า ควรให้เจ้าหน้าที่คนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน เพื่อไม่ให้ เกิดผลเสียแก่ราษฎรที่มาติดต่อ และจากการทดสอบไปรษณีย์ ไม่พบความแตกต่างในความ เห็นที่ .05 ส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชนผู้รับ บริการ แต่ขอคำสั่ง เกต ข้าราชการฝ่ายอื่นมีแนวโน้มให้ความสำคัญมากกว่าฝ่ายแพทย์ ปกครอง และพัฒนา

4. การช่วยเหลือประชาชนนอกเหนือตำแหน่งหน้าที่ การให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกแก่ราษฎรที่มาติดต่อไม่เพียงแต่ในงานในแผนกเท่านั้น มีบางครั้งที่ราษฎร มาติดต่อโดยไม่ทราบว่าเป็นงานของฝ่ายใด แต่เนื่องจากข้าราชการจะต้องให้ความสะดวก ที่จะช่วยเหลือชี้แจงแก่ประชาชนในลักษณะดังกล่าว

ตารางที่ 44

การให้ความสะดวกแก่ประชาชนในงานของฝ่ายอื่น ๆ

เคยมีบ่อยหรือไม่มีราษฎรมา ติดต่อเพื่อขอใ้ทานอำนวยความสะดวก ให้ทุก ๆ ที่ไม่ว่าในงานใน หน้าที่ของท่านเลย แต่เป็นงาน ของแผนกอื่น	ฝ่าย ปกครอง		ฝ่าย พัฒนา		รวม
	ฝ่าย ปกครอง	ฝ่าย พัฒนา	ฝ่าย พัฒนา	รวม	
ไม่เคย	1.8 (1)	—	4.8 (1)	2.4 (1)	2.0 (3)
เคย	55.4 (31)	54.8 (17)	52.4 (11)	43.9 (18)	51.7 (77)
เคยบ่อย	42.9 (24)	45.2 (14)	36.1 (8)	53.7 (22)	45.6 (68)
ไม่ตอบ	—	—	4.8 (1)	—	0.7 (1)
รวม	100.0 (56)	100.0 (31)	100.0 (21)	100.0 (41)	100.0 (149)

จากตารางที่ 44 ข้าราชการทุกประเภทส่วนใหญ่ตอบว่า เคยมีราษฎรที่มาติดต่อขอ
 อำนาจความสะดวก ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช้งานในหน้าที่ของท่านมากกว่า ร้อยละ 95 เพื่อที่จะ
 ทราบว่าข้าราชการแต่ละประเภทได้รับการติดต่อจากราษฎร บ่อยต่างกันเพียงไร โดยทดสอบ
 ไคสแควร์ ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันในความบ่อย ข้าราชการทุกฝ่ายเคยได้รับการ
 ติดต่อจากราษฎร ในการขอความช่วยเหลือ ในกรณีดังกล่าว ข้าราชการอาจช่วยเหลือได้โดย
 ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงานในฝ่ายอื่น ซึ่งปรากฏว่า ข้าราชการส่วนใหญ่มากกว่า
 ร้อยละ 90 ตอบว่าเคยปฏิบัติ เพื่อที่จะทราบว่าเคยปฏิบัติบ่อยต่างกันเพียงไร โดยการทดสอบ
 ไคสแควร์ ปรากฏว่า ไม่พบความแตกต่างในระหว่างข้าราชการแต่ละฝ่าย คือ ข้าราชการ
 ทุกฝ่ายส่วนใหญ่เคยขอความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงานในฝ่ายอื่น ๆ ดังตารางที่ 45

ตารางที่ 45

การขอความช่วยเหลือจากเพื่อนหน่วยงานอื่น ๆ

ในกรณีดังกล่าว ท่านจะช่วยเขา ได้โดยขอร้องเพื่อนที่ทำงานใน แผนกที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นให้ อำนาจความสะดวกให้มาติดต่อกับ ท่านเคยขอความร่วมมือจากเพื่อน บ่อยหรือไม่	ฝ่าย				ยอดรวม
	แพทย์	ปกครอง	พัฒนา	ฝ่ายอื่น	
ไม่เคย	5.4 (3)	—	19.0 (4)	—	4.7 (7)
เคย	55.4 (31)	74.2 (23)	52.4 (11)	75.6 (31)	64.4 (96)
เคยบ่อย	39.3 (22)	25.8 (8)	23.8 (5)	24.4 (10)	30.2 (45)
ไม่ตอบ	—	—	4.8 (1)	—	0.7 (1)
รวม	100.0 (56)	100.0 (31)	100.0 (21)	100.0 (41)	100.0 (149)

5. ลักษณะบุคคลที่ขอความช่วยเหลือ เพื่อจะทราบวาระราษฎรที่มาติดต่อราชการ เพื่อความสะดวกนั้น ส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่รู้จักเป็นส่วนตัวหรือว่าเป็นบุคคลที่ให้ความร่วมมือในราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดังตารางที่ 46

ตารางที่ 46

ลักษณะของราษฎรที่มาขอให้อำนวยความสะดวก

ราษฎรที่มาติดต่อขอให้ท่านอำนวยความสะดวกให้เขา ส่วนมากเป็นคนที่เคยให้ความร่วมมือกับงานราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบของท่าน หรือว่าเป็นคนรู้จักเป็นส่วนตัวเท่านั้น	แพทย์	ฝ่ายปกครอง	ฝ่ายพัฒนา	ฝ่ายอื่น	ยอดรวม
ส่วนมากเป็นคนที่เคยให้ความร่วมมือในราชการที่อยู่ในความรับผิดชอบของท่าน	14.3 (8)	25.8 (8)	19.0 (4)	26.8 (11)	24.2 (31)
ครึ่งต่อครึ่ง	60.7 (34)	64.5 (20)	47.6 (10)	36.1 (23)	58.4 (87)
ส่วนมากเป็นคนที่รู้จักเป็นส่วนตัว	14.3 (8)	9.7 (3)	19.0 (4)	14.6 (6)	14.1 (21)
ไม่ตอบ	10.7 (6)	—	14.3 (3)	2.4 (1)	6.7 (10)
รวม	100.0 (56)	100.0 (31)	100.0 (21)	100.0 (41)	100.0 (149)

จากตารางที่ 46 จากการทดสอบไคสแควร์ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของ
 ราษฎรที่มาขออำนวยความสะดวกกับประเภทราชการ ราชการส่วนใหญ่ทุกประเภท
 ตอบว่า ราษฎรที่มาขอความช่วยเหลือนั้น ส่วนมากจะเป็นคนที่เคยให้ความช่วยเหลือแก่ราชการ
 ในความรับผิดชอบของตนเอง และเป็นคนที่รู้จักเป็นส่วนตัว ในอัตราครั้งต่อครั้ง

6. การขอความร่วมมือจากประชาชน ความร่วมมือของประชาชนที่มีผลต่อทาง
 ราชการ คือ การช่วยเหลือต่อทางราชการ กรณีมีปัญหาการขาดงบประมาณและอุปกรณ์ เช่น
 การบริจาคซื้อเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ในลักษณะของงานแต่ละประเภท ได้ขอความร่วมมือจาก
 ประชาชนบ่อยแค่ไหน ดังตารางที่ 47

ตารางที่ 47

การขอความร่วมมือจากพหุประชาชนในการแก้ปัญหาขาดงบประมาณและอุปกรณ์

ในการแก้ปัญหาการขาดงบประมาณ อุปกรณ์ วิธีแก้ปัญหาอย่าง หนึ่ง คือ ขอความร่วมมือจาก พหุประชาชน ทานเคยโคปฏิบัติ บ่อยแค่ไหน	แพทย์		ฝ่ายอื่น		ยอดรวม
	ฝ่าย ปกครอง	ฝ่าย พัฒนา	ฝ่ายอื่น		
ไม่เคย	5.4 (3)	12.9 (4)	28.6 (6)	26.8 (11)	16.1 (24)
เคย	80.4 (45)	67.7 (21)	57.1 (12)	56.1 (23)	67.8 (101)
เคยบ่อย	14.3 (8)	19.4 (6)	4.8 (1)	12.2 (5)	13.4 (20)
ไม่ตอบ	—	—	9.5 (2)	4.9 (2)	2.7 (4)
รวม	100.0 (56)	100.0 (31)	100.0 (21)	100.0 (41)	100.0 (149)

จากตารางที่ 47 การขอความร่วมมือจากหอการค้าประชาชนเมื่อมีปัญหาจากงบประมาณ
อุปกรณ์ ฯลฯ จากการทดสอบไคสแควร์ พบว่า ข้าราชการทุกฝ่ายได้เคยปฏิบัติต่อยุติไม่แตกต่างกัน
ซึ่งส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 50 เคยขอความร่วมมือจากหอการค้าประชาชน และการขอนั้น เคยขอ
ควยตนเองหรือไม่ปรากฏว่า ข้าราชการทุกฝ่ายส่วนใหญ่ตอบว่าเคยตองขอเองบ้าง ส่วนแพทย์
มีจำนวนไม่น้อยที่ไม่เคยตองขอเอง ดังตารางที่ 48

ตารางที่ 48

การขอความร่วมมือจากประชาชนของผู้คอมสัมภานต์

ในกรณีหน่วยงานของท่านขอความ ร่วมมือจากหอการค้าประชาชนดังกล่าว ท่านมักจะเป็นผู้ขอความร่วมมือดัง กล่าวควยตนเองหรือไม่	แพทย์	ฝ่าย ปกครอง	ฝ่าย พัฒนา	ฝ่ายอื่น	ยอดรวม
ไม่เคยตองขอเอง	43.4 (23)	11.1 (3)	—	17.8 (5)	25.6 (31)
เคยตองขอเองบ้าง	47.2 (25)	77.8 (21)	100.0 (13)	75.0 (21)	66.1 (80)
เคยตองขอเองบ่อย	9.4 (5)	11.1 (3)	—	7.2 (2)	8.3 (10)
รวม	100.0 (53)	100.0 (27)	100.0 (13)	100.0 (28)	100.0 (121)

7. การช่วยเหลือประชาชนโดยการหลีกเลี่ยงการระเบียบทางราชการ นอกจาก
การขอความร่วมมือในงานของแผนกอื่น ๆ เป็นการแก้ไขปัญหาย่างหนึ่งที่จะอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่ไม่ใช่งานของตนเอง แต่เนื่องจากการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน
นั้น ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ ประสิทธิภาพของการปฏิบัติอาจจะเนื่องมาจากกฎระเบียบ

อันมากมายของทางราชการ บางครั้งต้องเสียเวลา ทั้ง ๆ ที่เป็นงานไม่ค่อยสำคัญมากนัก การแก้ไขปัญหาเช่นนี้อีกทางหนึ่ง คือ การหลีกเลี่ยงระเบียบข้อบังคับบางเล็ก ๆ น้อย ๆ ข้าราชการแต่ละประเภทได้ปฏิบัติดังกล่าวแตกต่างกันเพียงไร ดังตารางที่ 49

ตารางที่ 49

การช่วยเหลือหรือบริการประชาชนโดยการหลีกเลี่ยงกฎระเบียบทางราชการเล็ก ๆ น้อย ๆ

ในการอำนวยความสะดวกแก่ ราษฎร ท่านจะช่วยเหลือเขาได้โดย หลีกเลี่ยงระเบียบข้อบังคับของ ทางราชการบางเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่าไร เช่นนี้ ไม่เป็นผลเสียทาง ราชการและตัวท่านเอง ท่าน จะทำอย่างไร	แพทย์	ฝ่าย ปกครอง	ฝ่าย พัฒนา	ฝ่ายอื่น	ยอดรวม
ไม่หลีกเลี่ยงระเบียบ	46.4 (26)	36.7 (12)	57.1 (12)	61.0 (25)	50.3 (75)
หลีกเลี่ยงระเบียบ	53.6 (30)	61.3 (19)	33.3 (7)	39.0 (16)	46.3 (72)
ไม่ตอบ	-	-	9.5 (2)	-	1.3 (2)
รวม	100.0 (56)	100.0 (31)	100.0 (21)	100.0 (41)	100.0 (149)

จากตารางที่ 49 การช่วยเหลือประชาชนโดยการหลีกเลี่ยงระเบียบทางราชการเล็ก ๆ น้อย ๆ จากการทดสอบไคสแควร์ ไม่พบความแตกต่างระหว่างข้าราชการแต่ละฝ่าย

กับการปฏิบัติที่ระดับ .05 ซึ่งจากตาราง ปรากฏว่า ข้าราชการแต่ละฝ่ายในองค์กรครั้งต่อครั้ง ที่เห็นว่าควรปฏิบัติโดยการหลักเล็งและไม่หลักเล็งกฎระเบียบเล็ก ๆ น้อย ๆ ของทางราชการ

๘. การให้บริการแก่ประชาชนนอกเวลาราชการ นอกจากในเวลาราชการแล้ว ข้าราชการแต่ละประเภทให้ความสำคัญในการให้บริการแก่ประชาชนนอกเวลาราชการหรือไม่ เพียงไร

ตารางที่ 50

การให้ความสำคัญในการบริการแก่ประชาชนนอกเวลาราชการ

นอกจากในเวลาราชการแล้ว ทานุกิความสำคัญแก่ใหนที่ทำงาน จะตองมีเจ้าหน้าที่อยู่เวรตลอด เวลา เพื่อให้บริการแก่ประชา- ชน นอกเวลาราชการ	แพทย์	ฝ่าย ปกครอง	ฝ่าย พัฒนา	ฝ่ายอื่น	ขอมรวม
ไม่สำคัญ	1.8 (1)	16.2 (5)	38.1 (8)	29.3 (12)	17.5 (26)
สำคัญ	98.2 (55)	83.9 (26)	61.9 (13)	70.7 (19)	82.5 (123)
รวม	100.0 (56)	100.0 (31)	100.0 (21)	100.0 (41)	100.0 (149)

จากตารางที่ 50 ข้าราชการทุกประเภทส่วนใหญ่ เห็นว่าควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรตลอดเวลา เพื่อให้บริการแก่ประชาชนนอกเวลาราชการด้วย จากการทดสอบไคสแควร์ไม่พบความแตกต่างในความเห็นของข้าราชการแต่ละฝ่าย ข้าราชการทุกฝ่ายให้ความสำคัญที่จะบริการประชาชนนอกเวลาราชการด้วย แต่ขอเสนอสังเกต คือ ฝ่ายพัฒนา ให้ความสำคัญน้อยกว่าฝ่ายอื่น ซึ่งอาจจะอธิบายได้ว่า ในการปฏิบัติงานข้าราชการฝ่ายพัฒนา ให้ความสำคัญในการปฏิบัติตามระเบียบทางราชการมากกว่า.